

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3Co/111/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213243  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116213243.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: N. U., N. XXXX/X, U., o zaplatenie 4 233,81 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku pre uznanie Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/56/2016-50 zo dňa 2.10.2017, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odvolanie žalobcu v časti povolenia plniť uloženú povinnosť v mesačných splátkach odmieta.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre uznanie súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 233,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 20.11.2015 do zaplatenia s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi túto sumu v splátkach po 50 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom splatnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 4 233,81 eura, úroku 214,74 eura, úrokov z omeškania 4,40 eura, úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4 233,81 eura od 20.11.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov 214,74 eura od 20.11.2015 do zaplatenia na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, podľa ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5 000 eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil zmluvné povinnosti a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 19.11.2015; po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby žalovaný zaplatil 111,47 eura, o ktoré bola istina pohľadávky znížená.

3. Súd prvej inštancie napriek tomu, že žalovaný uznal nárok žalobcu, rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4 233,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 233,81 eura od 20.11.2015 do zaplatenia s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi túto sumu v splátkach po 50 eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a to pod následkom splatnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky, a v prevyšujúcej časti z dôvodu ochrany spotrebiteľa žalobu zamietol.

4. Rozhodnutie v zamietajúcej časti odôvodnil tým, že medzi stranami bola dňa 19.12.2013 uzavretá písomná úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému splátkový bezúčelový úver s označením druhu úveru ako

„pôžička“ vo výške 5 000 eur, jednorázovo a bezhotovostne, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 84,03 eura splatných k 15. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 15.1.2013 a poslednej splátky 15.12.2022, a to buď inkasom z osobného účtu, resp. príkazom na úhradu z inkasného účtu, v zmysle ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z.z.“), ako aj ustanovení § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka, zmluvou spotrebiteľskou. Preto pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z., ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

5. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy konštatoval, že zmluva neobsahuje údaje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov; v zmluve je uvedená len celková výška mesačnej anuitnej splátky 84,03 eura z čoho nevyplýva, koľko z nej bude započítané na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je v zmluve uvedený počet splátok, ale bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zo zmluvy ani všeobecných obchodných podmienok teda nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pritom predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru a nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, ktorou sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana tým, že v prípade jej neuvedenia v zmluve sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach alebo v inej samostatnej listine dodatočne poskytnutej dlžníkom.

6. Keď žalobca v súlade s článkom 4 bod 4.2. úverovej zmluvy listom z 19.11.2015 vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru, vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Celá nevrátená úverová istina sa stala splatnou, keďže žalovaný ju v zmysle uvedenej výzvy mal uhradiť najneskôr do 29. 11. 2015. Súd preto žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 4 233,81 eura vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu a v prevyšujúcej časti žalobu, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, ako nedôvodnú zamietol. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške z dlžnej istiny. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v časti, v ktorej povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach po 50 eur mesačne, podal žalobca odvolanie. Žiadal v zamietajúcej časti rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu priznanú sumu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Súdu prvej inštancie vytykal nesprávne právne posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na ustanovenie bodu 1.1 úverovej zmluvy, podľa ktorého banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok stanovených v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré tvoria jej súčasť. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1.2. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť to, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný uhradiť, pretože to bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Zdôraznil, že prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Každopádne, bod 2.5.5. VOP určuje poradie uspokojovania

pohľadávky. Všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí: dlžná a splatná istina, dlžné a splatné úroky, dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky.

9. Zásadným argumentom, pre ktorý považoval za neprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo, že aj aktuálne znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 ods. 2 nevyžaduje rozčlenenie mesačnej splátky spotrebiteľského úveru na jednotlivé zložky dlhu osobitne s prislúchajúcimi dátumami splatnosti a aj závery rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti X. U., v zmysle ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Žalobca poukázal aj na aktuálne rozhodovanie súdov (uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, č. k. 17Co/17/2017-63 zo dňa 27.7.2017, č. k. 9Co/87/2016-75 zo dňa 2.5.2017 a Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017, č. k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017 a č. k. 6Co/310/2017-109 zo dňa 14.8.2017), ktoré rovnako ako Národná banka Slovenska vo svojom stanovisku z 18.4.2017, spochybnili neprímerane prospotrebitel'ský prístup pri výklade príslušnej zákonnej úpravy, ktorý nie je konformný s európskym právom.

10. Proti výroku o povolení plniť v splátkach namietal, že ustanovenie § 232 ods. 3 CSP nedáva súdu možnosť takéhoto rozhodovania; ten môže v odôvodnených prípadoch určiť len dlhšiu lehotu na plnenie než je stanovená zákonom, t.j. dlhšiu ako 3 dni. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie neodôvodnil, čo je v rozpore s požiadavkou na zákonnosť rozhodnutia. Mal za to, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu so strán sporu na úkor druhej. Povolením splátok 50 eur mesačne súd prvej inštancie zapríčinil, že žalovaný bude len istinu splácať viac než 7 rokov. Na základe porušenia úverovej zmluvy a úplného zastavenia splácania úveru tak bol žalovaný „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť splácať úver dokonca vo výrazne nižšej sume ako bola dohodnutá splátka v úverovej zmluve (84 eur). Aj z priložených rozhodnutí odvolacích súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 1.3.2017, č.k. 23Co/498/2016-72 zo dňa 15.5.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.2.2017) vyplýva, že uvedený postup a rozhodnutie nie sú zákonné a spravodlivé a v konečnom dôsledku, z dôvodu úročenia dlhu, nie sú ani na prospech žalovaného.

11. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a odvolanie proti povoleniu splácať uloženú povinnosť v splátkach odmietnuť.

13. Súd prvej inštancie žalobu v napadnutej časti zamietol na základe toho, že uzavretá úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä pod písmenom k), t.j. výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a preto v zmysle ustanovenie § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. je daný úver bezúročný a bez poplatkov.

14. Náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovenými v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v rozhodnom období sa zaoberal už Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení č. k. 4 Cdo 65/2018 z 26.9.2018 eurokonformným výkladom tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je potrebné v danom prípade použiť, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, uvádzalo pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia

eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Ani z dôvodovej správy k tomuto zákonu nevyplývalo, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici tak, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Zohľadňujúc aj účel zákona, vyjadrený v dôvodovej správe, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) smernice.

15. V prejednávanvej veci bola z bodu 1.2. zmluvy o úvere zrejماً výška úveru (5 000 eur), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti, 15,9 % p. a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (0 eur) a za správu úverového účtu (1,99 eur mesačne), výška anuitnej splátky (84,03 eura), termín splatnosti prvej anuitnej splátky (15.1.2013), počet anuitných splátok (120), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (15.12.2022), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (10 322,40 eura). V bode 3.4.2. a 3.4.4. zmluvy klient potvrdil, že mu banka poskytla informácie o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom a že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s jej súčasťami. V zmysle bodu 5.2. zmluvy je klient oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzuje celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok.

16. Použitím eurokonformného výkladu pri posudzovaní toho, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je možné uzavrieť, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadovalo, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej-ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, na ktorý poukázal aj žalobca, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. To znamená, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

17. Na základe uvedeného možno konštatovať, že námietka žalobcu, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorá bola podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch), je dôvodná.

18. Pretože súd prvej inštancie rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov s príslušenstvom založil na nesprávnom právnom závere, pre ktorý sa potom podstatou veci z hľadiska právne významných skutočností pre posúdenie opodstatnenosti žalobného nároku v tejto časti nezaoberal, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako aj v súvisiacej časti náhrady trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu týkajúcim sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platného v rozhodnom období, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný a posúdi dôvodnosť žalobného nároku v časti úrokov a poplatkov s príslušenstvom a svoje závery o skutkových

zisteníach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP a zároveň sa vysporiada so skutočnosťou, že žalovaný na pojednávaní dňa 2.10.2017 uznal žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu.

19. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku o povolení plniť uloženú povinnosť v splátkach, t.j. proti lehote na plnenie, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Žalobca totiž odvolaním napadol rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia tvoriaceho súčasť rozsudku.

20. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Civilný sporový poriadok v § 357 pripúšťa odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

21. Podľa ustanovenia § 212 ods. 1 CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

22. Podľa ustanovenia § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

23. Podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

24. Ak súd prvej inštancie povolil žalovanému, aby uloženú povinnosť plnil v pravidelných mesačných splátkach, nejedná sa o otázku hmotného práva, ale ide o procesné rozhodnutie súdu v intenciách Civilného sporového poriadku (§ 232 ods. 3 CSP) a teda žalobca odvolaním napadol rozhodnutie majúceho povahu uznesenia (§ 234 ods. 1 CSP), ktoré je súčasťou rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej (§ 212 ods. 1 CSP).

25. Civilný sporový poriadok proti uzneseniu v zásade odvolanie nepripúšťa, prípustné je len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymedzené v jeho ustanovení § 357. Uznesenie o určení dlhšej ako zákonnej parížskej lehoty na plnenie (príp. povolenie splátok), ktoré zákon aprobuje v odôvodnených prípadoch (§ 232 ods. 3 CSP), nie je uvedené medzi uzneseniami, proti ktorým je odvolanie prípustné, z čoho vyplýva, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

26. Odvolací súd na základe uvedeného odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku o lehote na plnenie (povolení splátok), ktoré má povahu uznesenia, podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

27. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon

pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).